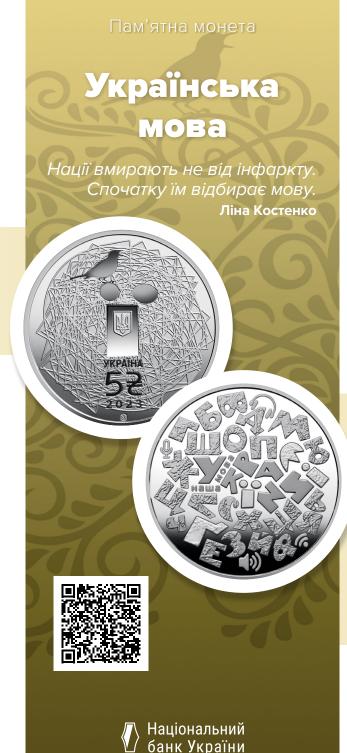
Рідна мова для кожної людини є важливим елементом національної свідомості. Вона накопичує традиції й досвід попередніх поколінь і дає змогу передавати їх нащадкам. Мова — це історія народу, його світогляд, вона визначає свідомість, творить людину, культуру, історію. Без своєї мови, своєї самобутньої культури немає народу.

Історія нашої мови сягає глибокої давнини і налічує багато тисячоліть. Археологи засвідчують наявність на українських землях писемних знаків на глиняному посуді, пряслицях, зброї тощо ще за трипільської доби.

Давньою українською мовою написані козацькі державні документи й хроніки, створена самобутня художня писемність — від Івана Вишенського до Григорія Сковороди. Українці мають свою розмаїту класичну літературу, визнаних світом геніїв: Тараса Шевченка, Івана Котляревського, Івана Франка, Лесю Українку, Михайла Коцюбинського, Василя Стефаника та багатьох інших.

Як історія України, так і наша мова містить багато трагічних сторінок. Майже 300 років українська мова зазнавала утисків, заборон і жорстоких репресій з боку окупаційної московської влади. Гноблення української нації завжди супроводжувалося нищенням нашої мови, насаджуванням думки про нібито її "вторинність", переслідуванням носіїв, ретельним приховуванням від українців величезного обсягу української писемності.

Проте завдяки надпотужній силі спротиву українського народу всім окупантам і гнобителям наша мова витримала жахливі випробування та вижила.

Українська мова є єдиною державною мовою України. Саме вона є однією з найдавніших, найбагатших мов Європи, налічує близько 256 тисяч слів та належить до наймелодійніших мов у світі. Співуча, дзвінка, барвиста, прекрасна, милозвучна, солов'їна, ніжна, єдина та калинова — така наша мова!

27 жовтня наша країна відзначає День української писемності та мови. Традиційно цього дня всіх українців запрошують написати Всеукраїнський диктант національної єдності і перевірити свої знання.

Українська мова — це наріжний камінь нації, на якому тримається державність, та саме мова є важливою складовою питання національної безпеки. Особливо в період війни українці мають усвідомити важливість ідентичності, соборності, єдності. Знати, берегти і примножувати рідну мову — це обов'язок кожної людини, кожного українця. Народ, який не усвідомлює значення рідної мови, її ролі в розвитку особистості, не плекає її, не може розраховувати на гідне місце в суцвітті народів.

Художники: Володимир Таран, Олександр Харук, Сергій Харук.

Скульптор – Володимир Дем'яненко.

УКРАЇНСЬКА МОВА

